

Contactpersoon

Henriette de Bordes
Legal Counsel
+31 610198335
bordes@nvb.nl

Consultatiereactie

aan Ministerie van Financiën
datum 29 mei 2024
betreft consultatiereactie Wet toezichtondersteunende rapportage AFM

Inleiding

De Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) heeft met interesse kennisgenomen van de consultatie inzake het wetsvoorstel "Wet toezichtondersteunende rapportage AFM". Deze wet heeft als doel om de AFM de bevoegdheid te geven om structureel data op te vragen. Dit helpt de AFM om consumenten beter te beschermen tegen niet passende financiële producten of diensten.

De AFM streeft er al enige jaren naar een datagedreven toezichthouder te worden en heeft deze strategie ook al deels verankerd in haar beleid en praktijk. Maar een dialoog over deze strategie (en de gevolgen hiervan), heeft met de wetgever, de financiële sector en haar klanten nog maar zeer beperkt plaatsgevonden. De NVB is verheugd dat deze dialoog nu alsnog publiekelijk gestart wordt door de consultatie van dit wetsvoorstel. Banken zien net als toezichthouders positieve aspecten bij het gebruik van data in het toezicht en verheugen zich over het feit dat middels dit wetsvoorstel hiervoor een wettelijke grondslag wordt gecreëerd. We zien dit als een eerste stap om invulling te geven aan de wens om tot komen tot een meer datagedreven toezicht. Tegelijkertijd zijn de banken kritisch over *hoe* het geconsulteerde wetsvoorstel in de praktijk zijn uitwerking zal hebben bijvoorbeeld t.a.v. de regeldruk. De NVB maakt daarom graag gebruik van de mogelijkheid te reageren op het wetsvoorstel. De NVB is van harte bereid om deze reactie nader mondeling toe te lichten en gaat graag met het Ministerie nader in gesprek om te komen tot een wetsvoorstel dat past bij het doel van datagedreven toezicht.

1. De NVB heeft **bedenkingen bij een ongedefinieerde en onbegrensde uitbreiding van bevoegdheden van de AFM**. De minister legt met dit wetswetsvoorstel de verplichting op aan instellingen om structureel granulaire data over alle individuele klanten en aan hen individueel verstrekte producten aan de AFM te verstrekken, zodat deze toezichthouder 'marktontwikkelingen kan duiden en toezichtrisico's identificeren'. Het geformuleerde doel van de rapportages is in de wet niet nader begrensd, zodat de soorten en hoeveelheid data ook nagenoeg onbegrensd zijn. Zonder begrenzing zou in beginsel de bevoegdheid zo uitgelegd kunnen worden dat uiteindelijk alles dienstbaar kan zijn aan de taak van de AFM zoals geformuleerd in deel 1 van de Wft.

2. De NVB maakt zich ernstige **zorgen over het feit dat de AFM compliance met buitenwettelijke normen zou kunnen afdwingen op basis van invulling van open normen**. Het uitgangspunt bij een open norm is dat er niet één juiste manier is om die norm in te vullen. Daardoor hoeven banken op bepaalde vlakken niet per se over dezelfde data te beschikken. Voorkomen moet worden dat via de rapportageplicht alsnog effectief invulling wordt gegeven aan open normen. Dit zou namelijk voorbijgaan aan het uitgangspunt van eigen invulling en vanwege procesaanpassingen ook tot aanzienlijke additionele kosten leiden voor banken.

Voorbeeld: De reikwijdte van de Gedragscode consumptief krediet van de NVB is beperkt tot kredieten hoger dan EUR 1.000 (en lager dan EUR 75.000). Voor een krediet onder de EUR 1.000, b.v. een geoorloofde debetstand op de betaalrekening, zal de aanbieder dus zelf moeten bepalen (i) hoe hij invulling geeft aan de open norm van art. 4:34 Wft en (ii) welke gegevens hij hiervoor bij de consument opvraagt. Stel dat de AFM in de toekomst bepaalde gegevens uitvraagt om te toetsen of er sprake is van overkreditering bij verleende kredieten, en een financiële dienstverlener heeft deze gegevens niet (en hoeft die strikt genomen ook niet te hebben) dan verliest de financiële dienstverlener de vrijheid om een eigen invulling te geven aan de open norm in artikel 4:34 Wft.

3. De NVB maakt zich **zorgen over de grote hoeveelheid data waarover de AFM potentieel kan beschikken**. Deze set aan data zal persoonsgegevens bevatten. Hierdoor krijgt de AFM, buiten de gegevens die zij op basis van haar huidige bevoegdheden al ontvangt, toegang tot een substantieel deel van alle klantdata van de banken. Zelfs met in achtneming van mitigerende maatregelen zoals pseudonimisering, is dit het geval. Wij zien hiermee een inbreuk op de privacy van de klanten ontstaan. Gezien de hoeveelheid aan data die de AFM krijgt is namelijk de kans dat iemand geïdentificeerd wordt groot omdat de AFM al over veel data bezit. Deze inbreuk lijkt onvoldoende te worden gerechtvaardigd in de Memorie van Toelichting (MvT) bij de wet.
4. De NVB is van mening dat **het onwenselijk is om de relevante AMvB's bij dit wetsvoorstel op een later moment te publiceren**. Banken hebben veel rapportageverplichtingen. Dit betreft niet alleen rapportages aan toezichthouders, maar ook aan andere publieke uitvoeringsorganisaties als de Centrale Bank, het Centraal Bureau voor de Statistiek of de Europese Afwikkelingsautoriteit. Banken moeten daarnaast ook regelmatig kostbare technische maatregelen treffen om een keur van instanties rechtstreeks toegang te geven tot data. De NVB verwijst bijv. naar het Verwijzingsportaal Bankgegevens. De rapportagelasten en de verplichtingen om de overheid in

breder z'n toegang te geven tot data waarover banken beschikken, drukken steeds zwaarder op de bedrijfsvoering van banken. Om die reden vinden banken het belangrijk dat veel aandacht uitgaat naar de vraag of nieuwe rapportages echt noodzakelijk zijn en naar de administratieve belasting die gepaard gaat met nieuwe rapportages. Inzicht in de antwoorden op deze vragen kan enkel verkregen worden door te weten welke concrete data verstrekt zullen moeten worden.

Ad 1 De NVB heeft bedenkingen bij een ongedefinieerde en onbegrensde uitbreiding van bevoegdheden van de AFM

Reikwijdte bevoegdheid AFM

Onder dit wetsvoorstel is sprake van de oplegging van omvangrijke en structurele rapportageplichten over miljoenen klanten en producten, zonder dat dit een directe relatie heeft met de toezichttaak van de AFM als geformuleerd in art. 1:25 Wft. Toezichtvragen zullen op basis van de verzamelde data niet direct beantwoord kunnen worden; daar zullen in de praktijk altijd vervolgonderzoeken voor nodig zijn. Het voorstel is hiermee een brede uitbreiding van wat de AFM mag en roept vragen op over nut en noodzaak van het wetsvoorstel.

Voorbeeld: De minister komt tot een rapportageplicht in Afdeling 4.2.4. van de Wft. Deze afdeling heeft als titel 'Meldingsplichten'. De NVB constateert dat een meldingsplicht een plicht is tot het incidenteel melden van relevante feiten, terwijl een rapportageplicht de verplichting omvat periodiek een vaste dataset te verstrekken. Dat er geen evidente plaats in deel 4 van de Wft te vinden is waar de voorgestelde rapportage kan 'landen', illustreert naar de mening van de NVB, dat dit voorstel leidt tot een ingrijpende en verstrekkende oprekking van het mandaat van de AFM. Dit verhoudt zich slecht tot de taakstelling van de AFM als toezichthouder en vraagt goede onderbouwing betreffende de nieuwe grootschalige, periodieke rapportage plichten.

Vragen:

1. Waarom komt de minister feitelijk tot een taakuitbreiding voor de AFM?
2. Geldt deze taakuitbreiding ook voor andere toezichthouders als DNB of bijv. de ACM of de AP?
3. Staat het andere toezichthouders in Nederland naar het oordeel van de minister ook vrij periodiek omvangrijke data van hun toezichtobjecten te verzamelen om hun toezichttaken te ondersteunen? Zo nee, waarin verschilt de AFM van andere toezichthouders in dit opzicht? Zo ja, waarin zit nog de begrenzing van het begrip toezichthouder?
4. Hoe verhoudt de taak van marktduiding zich tot de doelen van EBA/ESMA/EIOPA? ESMA ziet bijvoorbeeld voor zichzelf dezelfde doelen als de AFM weggelegd. ESMA '*contributes to effective prioritisation based on enhanced risk identification and risk assessment, selection of the appropriate tools for supervisory action, and intensification of cooperation between NCAs, and between ESMA and NCAs*'. ESMA vraagt - via de AFM - ook data op om deze doelen te bereiken.
5. Kan de minister toelichten hoe de voorgestelde rapportage past in afdeling 4.2.4 van de Wft en in de toezichttaak van de AFM?

Inbreuken

De banken wijzen erop dat inbreuken op het privéleven van rechtspersonen¹ en natuurlijke personen² altijd dienen te voldoen aan drie criteria op grond van de jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens³. Zij dienen (i) in overeenstemming met het recht te zijn (ii) een gerechtvaardigd doel te dienen en (iii) noodzakelijk te zijn in een democratische samenleving.

Ad (i) Ten aanzien van het eerste criterium geldt dat eisen aan wetgeving zwaarder wegen al naar gelang de aard en de omvang van de inbreuk, terwijl de voorgestelde inbreuk fors is. De banken constateren dat de gevraagde informatie bedrijfsgevoelige informatie betreft. Het zal gaan om grote hoeveelheden data die zeer gedetailleerd zijn en zullen zien op alle klanten en producten. Hierdoor zal een nagenoeg volledig beeld van het functioneren van de relevante instellingen ontstaan en van bepaalde aspecten van het leven van klanten. Bovendien gaat het om een periodieke rapportageplicht, waarbij gegevens langere tijd worden bewaard, zodat sprake is van een stelselmatig karakter cq stelselmatige observatie. Aangezien het voorstel betrekking heeft op data op het gebied van complete productenpalet van beleggen, kredieten, betalen, verzekeren, pensioen, enz., is de vraag op welke aspecten van het bedrijf en de levens van klanten de AFM geen beeld krijgt. Tot slot is er geen duidelijke beperking aan de wijze waarop de data worden gebruikt en de personen die daartoe toegang hebben bij de AFM.

Ad (iii) Specifiek ten aanzien van het derde criterium (noodzakelijkheid) merken de banken op dat de AFM informatie wil waarmee zij inzicht in de markt kan krijgen. De banken begrijpen dat inzicht in de markt nuttig is, maar de kernvraag is of de gevorderde informatie *noodzakelijk* is om de in art. 1:25 van de Wft geformuleerde taak van de AFM uit te voeren: toezicht houden op de naleving van regels door instellingen. Dat een maatregel noodzakelijk is, betekent dat er een dwingende maatschappelijke behoefte bestaat (pressing social need), dat met de maatregel het nagestreefde doel bereikt kan worden en de maatregel evenredig is met het doel. De banken zien hiertoe

¹ [STES COLAS EST AND OTHERS v. FRANCE \(coe.int\)](#), arrest van het Europese Hof voor de rechten van de mens van 16 april 2002.

² Van inmenging is ook sprake door alleen al het bewaren van gegevens die betrekking hebben kunnen hebben op het privé leven van klanten. Volgens het EHRM leidde de bewaarplicht voor telecomaانبieders van telecommunicatiegegevens van hun klanten voor mogelijke toegang voor strafrechtelijke handhaving- en nationale veiligheidsdoeleinden tot een ernstige inmenging. EHRM 15 februari 2024, ECLI:CE:ECHR:2024:0215JUD001992020 (Škoberne t. Slovenië)

³ Het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven is niet alleen neergelegd in artikel 8 EVRM maar ook in de artikelen: 10 Grondwet, 17 IVBPR en 7 en 8 Handvest.

onvoldoende aanknopingspunten in de algemene toelichting bij het wetsvoorstel en denken dat alternatieven voor deze wijze van grootschalige dataverzameling onvoldoende overwogen en toegelicht zijn (zie aanvullend commentaar over de bescherming van persoonsgegevens bij onderdeel 3 van dit document).

Vraag: Kan de minister toelichten hoe het wetsvoorstel voldoet aan de eisen die het o.m. EVRM en relevante jurisprudentie stellen voor de inbreuk op het grondrecht op een privéleven dat geldt voor natuurlijke personen en rechtspersonen nl. (1) hoe dit in overeenstemming is met het recht (2) een gerechtvaardigd doel dient en (3) noodzakelijk is in een democratische samenleving?

Noodzaak van de rapportageplicht

Volgens de MvT is de rapportageplicht, kort gezegd, noodzakelijk, omdat er ten eerste sprake is van een toenemende complexiteit in de financiële markten en nieuwe (soorten) risico's. De vermeende extra complexiteit en nieuwe risico's worden echter niet toegelicht. Ten tweede zou de rapportageplicht noodzakelijk zijn omdat de huidige methoden van de AFM om gegevens te verzamelen het volgens de wetgever vereiste inzicht in de markt onvoldoende kunnen bieden. Zonder inzicht in de huidige datapositie van de AFM kan deze stelling niet beoordeeld worden.

Vragen:

- Kan de minister concrete voorbeelden geven van dergelijke nieuwe risico's en hoe de rapportageplicht concreet bijdraagt aan het verminderen van die risico's?
- Kan de minister inzichtelijk maken wat er ontbreekt in de huidige datapositie van de AFM en tot welke gevolgen dit leidt?
- Heeft er de afgelopen jaren een scherpe daling in toezichts- en handhavingsacties plaatsgevonden als gevolg van verminderd inzicht in de financiële markten?
- Kan bovendien aangegeven worden op welk moment er nog wel voldoende inzicht in markt en risico's aanwezig was en zal zijn bij de AFM?
- De AFM stelt onvoldoende informatie te hebben om haar toezicht te kunnen uitoefenen. Kan de minister deze stelling nader onderbouwen in het licht van de informatie die de AFM nu al structureel bij instellingen opvraagt? Kan de minister daar een overzicht van geven? Gaan bestaande rapportages (bijv. zgn. 'marktmonitors') wegvallen zodra de beoogde wetswijziging in werking treedt? Is gewaarborgd dat instellingen geen informatie meer aan ESMA/EBA/EIOPA hoeven te verstrekken met dezelfde doelstelling? Zo nee, waarom niet? Hoe wordt gewaarborgd dat het wetsvoorstel niet leidt tot verzwaring van bestaande rapportagekosten?

Uiteindelijk wordt in de MvT één concreet voorbeeld gegeven van een situatie waarin een rapportageplicht de AFM had kunnen helpen eerder op te treden, namelijk de problematiek rond rentekredieten en doorlopende kredieten.

Vraag: De NVB vraagt de minister of één voorbeeld van een *mogelijke* situatie waarin de voorgestelde rapportageplicht had kunnen helpen voldoende reden is voor de beoogde zeer extensieve dataverzameling door de AFM. **Noot:** Graag maken we de minister erop attent dat het toezicht van de AFM niet de enige manier is om problemen op te lossen. De banken wijzen bijv. op de functie die het Kifid in dit opzicht vervult.

Wat betreft de noodzaak van de rapportageplicht is het vervolgens de vraag of met alternatieve, minder vergaande beleidsopties het beoogde doel bereikt kan worden. Ten eerste wordt niet overwogen of de genoemde huidige methodes van gegevensverzameling bijgesteld dan wel versterkt kunnen worden om zodoende de doelstelling te bereiken. De MvT gaat bijvoorbeeld niet in op de vraag of gegevensdeling met bijvoorbeeld het CBS en DNB (onder de juiste inkadering) versterkt kan worden.

Vraag: Kan de minister toelichten waarom de bestaande methoden niet versterkt kunnen worden?

Ten tweede overtuigt de redenering omtrent de genoemde alternatieve methoden om de datapositie te verbeteren – aggregatie en steekproeven – niet. Voor beide methoden geldt dat ze zich beter verhouden tot het uitgangspunt van risicogestuurd toezicht dan het opvragen van granulaire data. Bij risicogestuurd toezicht gaat het erom, dat de AFM haar capaciteit inzet daar waar de risico's het grootst zijn. Daarvoor is granulair zicht op opkomende problematiek niet relevant. Ook mag verwacht worden dat met een steekproefsgewijze benadering de grootste risico's boven komen drijven.

Vraag: Kan de minister onderbouwen waarom granulaire gegevens van alle klanten en al hun producten noodzakelijk zijn om het brede doel van marktinzicht te bereiken? Waarom volstaan statistisch relevante steekproeven of niet granulaire data niet?

Ad 2. De NVB maakt zich ernstige zorgen over het feit dat de AFM compliance met buitenwettelijke normen zou kunnen afdwingen op basis van invulling van open normen

Invullen van open normen/creëren van nieuwe normen

Waar de wetgever voor open normen heeft gekozen, en daarmee voor een eigen verantwoordelijkheid van de financiële instelling, zal de invulling van die norm door financiële instellingen verschillend zijn ingericht.

Dit kan ertoe leiden dat financiële instelling A datapunt 1 wel verzamelt, maar onderneming B niet, omdat zij met datapunt 2 invulling geven aan de norm. Zal de nieuwe AMvB uiteindelijk vereisen dat datapunt 1 wordt gerapporteerd? Dan betekent dit dat ondernemingen effectief gedwongen worden een bepaalde invulling van de open norm te kiezen. De NVB is van mening dat voorkomen moet worden dat de rapportageverplichting leidt tot een *one-size-fits-none* benadering.

Citaat uit Preadvies voor de Vereniging van Financieel Recht 2018: “Doordat datagedreven toezicht meer proactief is, meer gericht op het voorkomen van problemen, is bij het optreden door de toezichthouder op grond van datagedreven toezicht vaak geen sprake van een overtreding, maar slechts van een hoger risico dat een overtreding zal ontstaan. De formele handavingsinstrumenten zijn echter (bijna) alle gericht op het beperken van toezichtoptreden als een overtreding is geconstateerd. Het optreden van de toezichthouder zal bij datagedreven toezicht dan ook vaker de inzet van informele instrumenten vergen. Een boete kan nu eenmaal niet worden opgelegd omdat de kans op een overtreding groter is geworden.”⁴

De NVB vreest dat de AFM door datagedreven toezicht het door de AFM gewenste gedrag c.q. de door de AFM gewenste invulling van open normen zal afdwingen middels informele handhaving, bijvoorbeeld middels waarschuwingsbrieven en normoverdragende en norminformerende brieven. Hiertegen bestaat geen of nauwelijks rechtsbescherming⁵. Daarnaast is er enige zorg over formele handhaving. Er wordt aangegeven dat de gegevens die op grond van het wetsvoorstel zijn verkregen, niet bedoeld zijn om op zichzelf te dienen als voldoende basis voor handhavend optreden door de AFM. Blijkens de toelichting gebruikt de AFM de data niet voor geautomatiseerde besluitvorming t.a.v. ondernemingen of personen. Hieruit volgt deductief 1) dat de gegevens wel in combinatie met gegevens die op andere wijze zijn verkregen, ten grondslag gelegd kunnen worden aan handhavend optreden,

⁴ Pagina 69, deel I.2 “Data, data en nog eens data”. uit Preadvies voor de Vereniging van Financieel Recht 2018 “Rechterlijke toetsing van besluiten en handelingen van de AFM en DNB; trends en analyses” van S.M.C. Nuijten en R. Stijnen

⁵ Zie voor een uitvoerige toelichting; pagina 45 e.v., deel I.1 “Toezicht, handhaving en rechtsbescherming; nut en noodzaak van formaliteiten”. uit Preadvies voor de Vereniging van Financieel Recht 20218 “Rechterlijke toetsing van besluiten en handelingen van de AFM en DNB; trends en analyses” van S.M.C. Nuijten en R. Stijnen,

en 2) de data wel gebruikt kunnen worden voor handmatige besluitvorming jegens ondernemingen en personen.

Voorbeeld: MiFIDII en de lagere regelgeving geven voorschriften ten aanzien van de invulling van de geschiktheidstoets bij advies en vermogensbeheer. Deze regels geven veel ruimte aan de banken dit zelf in te vullen. De meeste banken hebben hier eigen profielvragenlijsten uitgewerkt wat leidt tot een beleggingsprofiel.

In het artikel “Datagedreven toezicht, preventief fouilleren”(Tijdschrift voor Financieel Recht, nr. 6 – juni 2021) gaat Frank 't Hart in op de wens van de AFM om na te kunnen gaan of een beleggingsportefeuille aansluit bij het risicoprofiel van de cliënt, terwijl het toekennen van een risicoprofiel geen wettelijk vereiste is en ook volgens rechtspraak geen (heilig) doel op zichzelf. Banken en (andere) beleggingsondernemingen hanteren niet altijd een risicoprofiel en de risicoprofielen die in de praktijk gehanteerd worden, zijn zeer uiteenlopend. Preventief optreden brengt niet alleen risico's van informele handhaving van wettelijke normen met zich, maar ook van bestrijding van gedrag dat door de toezichthouder zelf onwenselijk wordt geacht (waarin een subjectief element zit).

Vraag: Hoe waarborgt de minister dat de rapportageplicht geen afbreuk zal doen aan de eigen verantwoordelijkheid bij de invulling van open normen? Hoe wordt gewaarborgd dat de AFM geen nieuwe normen creëert en afdwingt op basis van de data?

Ad 3. De NVB maakt zich zorgen over de hoeveelheid data waarover de AFM potentieel kan beschikken.

Mogelijke strijd met privacy recht

Op grond van het wetsvoorstel kan de AFM potentieel beschikken over een zeer grote hoeveelheid data over nagenoeg alle klanten van financiële instellingen die in Nederland actief zijn. De wetgever lijkt met dit wetsvoorstel de financiële dienstverleners, beleggingsondernemingen, beheerders van beleggingsinstellingen, kredietservicers en kredietkopers een wettelijke verplichting op te willen leggen om gegevens – waaronder persoonsgegevens - aan de AFM te verstrekken. Daarmee wil zij voor deze partijen een wettelijke grondslag, zoals bedoeld in artikel 6.1 onder c Algemene verordening gegevensbescherming, creëren om persoonsgegevens te kunnen verstrekken.

Suggestie: Volgens de NVB is onvoldoende duidelijk gemaakt dat het verzamelen van gegevens van alle klanten en alle financiële producten in verhouding staat tot het beoogde doel.⁶ Dit moet in lijn zijn met artikel 6 lid 3 AVG. Graag zien de banken dit punt verduidelijkt in de MvT.

Disproportioneel: De behoefte aan granulaire informatie lijkt disproportioneel te zijn ten opzichte van de risico's, die het verzamelen van zoveel gegevens met zich meebrengt in combinatie met de doelen beschreven in het wetsvoorstel en de mogelijkheid tot nadere verwerking. Bijvoorbeeld het risico op *function creep* of de onvoorzienbare gevolgen voor klanten als deze granulaire gegevens lekken (zie hierna). De banken maken zich zorgen over de verhouding van deze risico's met het doel beschreven in de wet.

Let op: Bij het ontbreken van datavelden, die later bij AMvB worden bepaald, is het op dit moment niet vast te stellen of er aan de proportionaliteits- en subsidiariteitstoets en de eisen van dataminimalisatie wordt voldaan. Dit kan ertoe leiden dat banken, die gegevens zullen moeten rapporteren naar aanleiding van een AMvB, op basis van een zogenaamde DPIA een voorafgaande raadpleging bij de Autoriteit Persoonsgegevens moeten vragen (art 36 AVG). Bij een negatief advies van de Autoriteit Persoonsgegevens kan dit tot een dilemma leiden.

Zorgen over de risico's voor onze klanten:

Herleidbaarheid van gegevens: De banken maken zich zorgen omdat de gevraagde datapunten (verder gedefinieerd in de AMvB) niet alleen gecombineerd kunnen

⁶ In de toelichting bij Aanwijzing 2.2 van de "Aanwijzingen voor de regelgeving" onder meer gesteld dat de noodzakelijkheid van een regeling met zich meebrengt dat er geen minder bezwarende alternatieven zijn.

worden met al bij de AFM aanwezige informatie van dezelfde individuen (gekregen op grond van andere grondslagen/wettelijke bevoegdheden van de AFM) maar ook omdat de combinatie met data van andere toezichthouders mogelijk lijkt te zijn (zie punt 2.6 van de MvT). Dit brengt risico's met zich mee.

Dit voorstel bevat niet de waarborg dat de gegevens strikt voor één specifiek doel verkregen en gebruikt mogen worden. In 2.6 van de MvT wordt vrij uitgebreid toegelicht dat de AFM de (gepseudonimiseerde) persoonsgegevens vrij breed mag delen en deze dus ook voor andere doelen mag hergebruiken. Het risico op *function creep* is daarom aanwezig. Hoewel uitgebreid wordt ingegaan op het delen van gegevens met het FEC, lijkt niet uitgesloten te worden dat op basis van het samenwerkingsverband dat de AFM en DNB in juli 2023 hernieuwd hebben deze gegevens ook met DNB gedeeld zou kunnen worden. De banken achten het bij dit wetsvoorstel ook belangrijk dat de wetgever vastlegt hoe de AFM omgaat met het verrijken en combineren van data en uitwisseling met andere nationale (bijv. CBS) en internationale autoriteiten.

Voorbeeld: Onder de CBS wet (art. 37) is vastgelegd dat data die aan het CBS verstrekt zijn alléén voor statistisch en wetenschappelijk onderzoek mogen worden gebruikt en dat gebruik voor fiscale, administratieve, controle en gerechtelijke doeleinden verboden is. Hoe werkt dat als de AFM de door haar ontvangen data wil combineren met CBS-data? De AFM heeft enerzijds immers geen statistische of wetenschappelijke taken. Anderzijds zouden dan CBS-data toch gebruikt worden voor administratieve of controle doeleinden.

Op pag. 7 van de MvT onderaan is opgenomen dat de AFM de verkregen gegevens op een aantal bijkomstige manieren mag benutten. Er worden enkele voorbeelden genoemd. Er lijkt geen begrenzing te bestaan. Voor de instellingen die gegevens moeten gaan leveren, is het nodig om te weten wat er allemaal met de gegevens kan gaan gebeuren. Het is wenselijk dat een veel duidelijker kader van gebruik in de wet opgenomen wordt.

Suggestie: De banken zouden graag zien in de MvT hoe met het risico op heridentificatie en verdere verwerking van persoonsgegevens zoals hiervoor beschreven, wordt omgegaan.

Klanten verliezen het zicht op wat met hun gegevens gedaan wordt: Eén van de doelen van de AVG is om meer controle te geven aan individuen over wat er met hun persoonsgegevens gebeurt. Met dit voorstel van wet, ook omdat het doel zo algemeen is beschreven, maken de banken zich zorgen over het risico dat voor klanten niet meer te overzien is aan wie gegevens worden verstrekt, hoe deze nader worden gebruikt, of wat voor mogelijke effecten dit voor hen heeft. Dat het doel zo breed beschreven is, is niet geheel in lijn met het vereiste uit de AVG dat persoonsgegevens “voor welbepaalde uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld” (art. 5. 1.b AVG). Verder vragen de banken zich af hoe de AFM ervoor zal zorgen dat de burgers van wie gegevens door de AFM worden

verwerkt op grond van deze wet hun rechten (inzage, correctie etc.) kunnen uitoefenen.

Veiligheid en vertrouwelijkheid: De banken missen een reflectie op de risico's die het centraliseren en het gebruik van grootschalige digitale data door de AFM met zich kan meebrengen. Het centraliseren van een grote hoeveelheid granulaire gegevens van klanten brengt ook beveiligingsgerelateerde risico's met zich mee. De banken vrezen dat onvoldoende rekening wordt gehouden met de mogelijke negatieve gevolgen als de granulaire data lekken en sprake is van herleidbaarheid voor de individuen. Het gaat om gevoelige informatie op portefeuille- en klantniveau. Het bewaren en gebruiken van deze gegevens moet aan hoge beveiligingseisen worden voldaan: niet alleen technische, maar ook organisatorische maatregelen zijn daarbij essentieel.

Een dilemma kan ontstaan bij de door de AFM te bepalen wijze van verzending conform het voorgestelde artikel 4:26 b lid 5. De vraag is of deze methode van verzending voldoende veilig is en of ervoor wordt gezorgd dat adequate beveiligingseisen worden toegepast. Als banken constateren dat deze door de AFM bepaalde wijze van verzending onveilig is, leidt dit tot een risico voor de banken.

Suggestie: De banken verwachten dat er in de MvT meer aandacht wordt besteed aan de veiligheidsaspecten en dat er een zekere vrijheid wordt gegeven aan de banken om onveilige methoden van verzending te kunnen weigeren.

Zorgen over de bewaartermijn: In het voorgestelde artikel 4:26b lid 4 van het wetsvoorstel wordt aangegeven dat de gegevens 5 jaar worden bewaard. In 2.7 van de MvT wordt aangegeven dat de gegevens niet langer worden bewaard dan nodig. Een nadere onderbouwing lijkt hierbij te ontbreken. Hoewel in diezelfde paragraaf nog wordt aangegeven dat de data korter wordt bewaard dan de reguliere bewaartermijn die de AFM hanteert, wordt deze nog steeds vrij lang bewaard – gelet op het doel van de uitvraag. Onderbouwing van deze lange bewaartermijn is verder niet terug te vinden.

Suggestie: De banken zouden graag zien dat in de MvT een nadere onderbouwing wordt gegeven voor deze lange bewaartermijn.

Ad 4. De NVB is van mening dat het onwenselijk is om de relevante AmvB op een later moment te publiceren.

Volgens de MvT bij het wetsvoorstel heeft de beoogde rapportageverplichting niet als doel een verplichting te scheppen voor financiële instellingen om additionele gegevens te verzamelen.

Op basis van het wetsvoorstel is onduidelijk welke data exact gerapporteerd zullen moeten worden. Bij gebrek aan de relevante AmvB kunnen de banken derhalve niet beoordelen hoe nieuwe rapportageplichten zich verhouden tot al bestaande rapportageplichten (bijv. onder MiFID) en kunnen nut en noodzaak evenmin beoordeeld worden. De banken achten het wetsvoorstel in deze zin onvoldragen.

Vraag: Kan de minister bevestigen dat de AFM op grond van dit wetsvoorstel geen andere informatie opvraagt bij financiële instellingen dan die daar al feitelijk voorhanden is en die ze moeten hebben op grond van de wet.

Het derde lid van het beoogde artikel 4:26b Wft vormt een afbakening wat betreft de verwerking van de gegevens door de AFM.

Vragen:

1. Vormt dit lid ook een afbakening van de invulling van de AMvB? Anders gezegd, hoe borgt de minister dat de datapunten die in de AMvB worden opgenomen, direct zijn terug te voeren op een verplichting die volgens de Wft op banken van toepassing is?
2. Kan de minister bevestigen dat de rapportageplicht alleen ziet op feitelijke gegevens die banken moeten verzamelen (zogenoemde 'wilsonafhankelijke data') en niet zal zien op gegevens die banken wellicht moeten construeren op basis van feitelijke gegevens (zogenoemde 'wilsafhankelijke data')?

Suggestie: De NVB suggereert de minister de AmvB's alsnog in consultatie te brengen en de reactietermijn voor deze consultatie gelijk te trekken met de relevante AMvB's.

Gezien de grote impact van dit wetsvoorstel op (de gegevens van) consumenten en financiële instellingen, acht de NVB het van groot belang dat de totstandkoming van de rapportageplicht en de concrete invulling daarvan met de grootst mogelijke zorgvuldigheid plaatsvindt. Hierbij past dat parlementaire betrokkenheid bij het gehele proces is geborgd en niet slechts bij het opstellen van een delegatiebepaling op grond waarvan de rapportageplicht wordt ingevuld.

Suggestie: De NVB pleit ervoor om de in artikel 4:26b, eerste lid, Wft opgenomen delegatiebevoegdheid vergezeld te laten gaan van een **voorhangprocedure**

(gecontroleerde delegatie als bedoeld in Aanwijzing 2.36 van de Aanwijzingen voor de regelgeving).

De noodzakelijkheid van een regeling vergt volgens Aanwijzing 2.2 eveneens dat is vereist dat voldoende zekerheid bestaat, dat de voorgestelde regeling werkelijk zal leiden tot het oplossen of verminderen van dat probleem. Hoewel dit op voorhand wellicht lastig met zekerheid valt in te schatten, pleit dit uitgangspunt volgens de NVB voor een horizonbepaling.

Suggesties:

1. De NVB vraagt de minister een **horizonbepaling** aan het wetsvoorstel toe te voegen, waarmee de regeling in eerste instantie tijdelijk van aard is en pas verlengd kan worden na een evaluatie die uitwijst dat concrete doelen van de rapportageplicht bereikt worden. Het concrete doel is dan uitdrukkelijk niet 'inzicht in de markt', maar efficiënter en doelmatiger uitvoering van het toezicht.

Inspiratie kan gezocht worden bij het lopende onderzoek van de Algemene Rekenkamer naar de productiviteitsontwikkelingen bij uitvoeringsorganisaties⁷ en het onderzoek dat het Ministerie van V&J liet uitvoeren ten aanzien van de kosten van de Autoriteit Persoonsgegevens⁸. Ten aanzien van de horizonclausule wijzen de banken op artikel 34b van het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme in verband met het verbod op contante betalingen voor goederen vanaf 3.000 euro en het uitbreiden van de mogelijkheden voor informatie-uitwisseling ten behoeve van de poortwachtersfunctie (Wet plan van aanpak witwassen). Daarin is in lid 7 een verplichting tot tweejaarlijkse evaluatie opgenomen, die dan als gesteld zou kunnen zien op de werking en effectiviteit van het onderhavig wetsvoorstel.

2. Daarnaast vragen de banken de minister bij dit wetsvoorstel te voorzien in de verplichting tot het uitvoeren van een tweejaarlijkse **onafhankelijke audit**. In dit kader kan ook inspiratie gehaald worden uit het genoemde artikel 34b lid 7. De auditverplichting zou moeten zien op de uitvoering van het datagedreven toezicht volgens het onderhavige wetsvoorstel en op de bescherming van de gegevens in lijn met de verplichtingen onder AVG in het bijzonder. In verband met compliance met de AVG geldt de verplichting om een afschrift van de audit aan de Autoriteit Persoonsgegevens toe te zenden. De banken stellen voor om hier ook te werken met een tweejaarlijkse evaluatie en een onafhankelijke audit van de uitvoering van het datagedreven toezicht (bijvoorbeeld door de Auditdienst van het Rijk) evenals toezending van het

⁷ [Productiviteitsontwikkeling uitvoeringsorganisaties: generiek gemiddelde doet geen recht aan complexe werkelijkheid | Nieuwsbericht | Algemene Rekenkamer](#)

⁸ [kpmg-onderzoek taken en middelen ap.pdf \(autoriteitpersoonsgegevens.nl\)](#)

auditrapport aan de Autoriteit Persoonsgegevens als essentiële risicomitigerende maatregelen bij dit wetsvoorstel.

Vraag: Is de minister van mening dat dergelijke waarborgen bij uitsteking van toepassing moeten zijn ten aanzien van de risico's die verbonden zijn aan dit wetsvoorstel, zoals dat eerder door de minister voorgesteld is in het kader van het wetsvoorstel Plan van aanpak witwassen, en is de minister voornemens het wetsvoorstel in deze zin aan te passen?

Naast de onder ad 2 aangehaalde punten, zullen de opgevraagde datapunten naar de mening van de banken in elk geval niet mogen inhouden:

- Gegevens die niet al hoeven te worden verzameld of bewaard vanuit enige toezichtregel
- Gegevens die worden opgevraagd terwijl de betreffende dienstverlening een terrein betreft met maximumharmonisatie zoals MiFID. **Vraag:** Zijn dan nog nationale koppen toegestaan zoals voor het doen van deze rapportages?
- Gegevens die als gevolg van een verjaringstermijn of een termijn uit hoofde van de AVG zijn vernietigd
- Gegevens t.a.v. de bedrijfsvoering die niet de relatie met de klant, de werkzaamheden op financiële markten of anderszins de functie van de toezichthouders aangaan
- Gegevens die niet in elektronische systemen hoeven te worden bewaard
- Gegevens die afgeleid kunnen worden uit andere gegevens maar niet zelfstandig beschikbaar zijn
- Gegevens die tellingen vereisen waarin niet wordt voorzien door systemen
- Gegevens die dwarsdoorsnedes van klantbestanden vereisen met metadata die niet voorhanden zijn
- Gegevens met privacygevoelige aspecten die niet zonder nadere bewerking kunnen worden gedeeld
- Gegevens die vertrouwelijke bedrijfsinformatie bevatten
- Gegevens die niet zonder substantiële kosten kunnen worden verstrekt
- Gegevens die niet actueel kunnen zijn en daarom geen waarde kunnen hebben -zoals inkomensgegevens van jaren geleden, waarden van beleggingen of woningen en verlopen (voorlopige) energielabels
- Gegevens over verwachte toekomstige waarden van producten
- Gegevens uit niet-betrouwbare bronnen of gebaseerd op inschattingen die niet waardevol zijn gebleken
- Gegevens die tot persoonsgegevens van medewerkers te herleiden zijn
- Gegevens die openbaar zijn of uit openbare bronnen te herleiden zoals koersgegevens of fiscale regels

Indien de gegevens aan één of meer van de bovenstaande omschrijvingen voldoen, moet het mogelijk zijn, dat de financiële instelling slechts dat deel van de gegevens levert waarop de bezwaren niet zien, of af te zien van verstrekking als de gegevens die verstrekt kunnen worden, geen nuttig doel (kunnen) dienen.

Wanneer dergelijke gegevens ontbreken, is dit geen overtreding en mag dit geen aanleiding zijn voor enige handhavingsmaatregel van de AFM.

In de Mvt is het volgende opgenomen: *'Wanneer ondernemingen de data voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wet niet opslaan op een wijze die geschikt is voor aanlevering aan de AFM, dan zal van hen verwacht worden dat zij richting de AFM aantonen dat zij een redelijke inspanning verrichten om de data daartoe geschikt te maken'*. Dit geeft zeer ruime beleidsvrijheid aan de zijde van de AFM. En zal aanzienlijke operationele kosten met zich meebrengen voor de banken. Mogelijk is er zelfs sprake van onevenredigheid van kosten. Dit is – behoudens uitzonderingen – het geval wanneer een bank software moet aanpassen, extra medewerkers moet inhuren, papieren archieven moet raadplegen, externe leveranciers van systemen een aanpassing moet laten doen, zijn commerciële activiteiten moet staken of verminderen en extra taken moet toevoegen aan uitbestede werkzaamheden.

Overige punten

Wetsvoorstel 'Wet rapportage hypotheekmarkt DNB'

De banken wijzen op de samenhang met het geconsulteerde wetsvoorstel 'Wet rapportage hypotheekmarkt DNB', omdat de NVB verwacht dat onder beide wetsvoorstellen data over hypotheek gerapporteerd zullen moeten worden. De NVB merkt op dat de door DNB gewenste data over hypotheek weliswaar onder de Bankwet gevorderd worden, maar dat deze data op grond van art. 9e, tweede lid, van de Bankwet standaard verder verstrekt kunnen worden ten behoeve van het toezicht van DNB. In dit kader is het belangrijk in acht te nemen dat in het tussen DNB en AFM gesloten convenant door de toezichthouders is bepaald, dat bij hen aanwezige informatie in beginsel over en weer relevant voor elkaars taakuitoefening geacht wordt, zodat deze eigener beweging of op verzoek met de andere toezichthouder kan worden gedeeld. Betekent dit dat de AFM data met DNB gedeeld zullen worden, zodat sprake is van één grote database, waaruit beide toezichthouders kunnen putten?

Rechtsbescherming van instellingen en hun klanten

Aan het gebruik van digitale databestanden en databewerkingen in toezicht en besluitvorming zijn fundamentele rechtsbeschermingsrisico's voor burgers verbonden. Dergelijke risico's worden steeds meer onderkend en stellen eisen aan wetgeving en regels. De banken wijzen in dit opzicht op de aanbevelingen van de Raad van State over Digitalisering in wetgeving en bestuursrechtspraak in wetgeving en bestuursrechtspraak⁹.

De Raad van State geeft kort samengevat aan dat zij het noodzakelijk vindt, dat bij wetgeving met digitaliseringsaspecten aandacht bestaat voor hoe wetgeving zich verhoudt tot de (fundamentele) rechten van burgers. Hiervoor is noodzakelijk dat de belangrijkste (normatieve) afwegingen in de wet zelf gemaakt worden (primaat van de wetgever), dat in de toelichting bij de wet (verondersteld) te gebruiken automatische besluitvorming en algoritmen worden toegelicht, dat daarbij wordt ingegaan op transparantie, controleerbaarheid en rechtsbescherming en of dat er een uitvoeringstoets voorhanden is (uitvoerbaarheid).

De banken begrijpen dat momenteel enkel sprake is van een consultatie, maar denken dat meer aandacht voor fundamentele rechtsbeschermingsrisico's ook in dit stadium verwacht mag worden.

De banken zijn hierboven ingegaan op de risico's voor de privacy van klanten. Zij vinden het echter ook belangrijk dat het wetsvoorstel en de toelichting rekening houden met de risico's die grootschalig gebruik van digitale data door de toezichthouders oplevert voor onder toezicht staande instellingen. Het gaat daarbij onder meer om onjuiste en verouderde data, foutmarges, biasproblemen en het

⁹ [Publicatie Raad van State over digitalisering in wetgeving en bestuursrechtspraak - Raad van State](#)

leggen van mogelijk onterechte causale verbanden en ontoereikende motivering van getrokken conclusies¹⁰.

Wet Open Overheid

Klanten van banken moeten erop kunnen vertrouwen dat de informatie die zij aan banken verstrekken niet “op straat” terecht komt, direct noch indirect.

Vraag: Kan worden uitgelegd dat en hoe banken en hun klanten er zeker van kunnen zijn dat aan de AFM op grond van de geconsulteerde wet aan de AFM gerapporteerde informatie niet op grond van de WOO hoeft te worden geopenbaard?

In haar wetgevingsbrief van 2019 schrijft de AFM: ¹¹

“Onder de huidige Wet openbaarheid van bestuur (Wob nu Woo) is de AFM algeheel uitgezonderd van het openbaar maken van informatie die verband houdt met haar taakuitoefening. Instellingen moeten er in beginsel op kunnen vertrouwen dat door hen verstrekte informatie als vertrouwelijk wordt behandeld.

Met het wegvallen van een algehele uitzondering zal per geval beoordeeld moeten worden of informatie toezichtsvertrouwelijk is. Dat geldt evenzeer voor informatie als gevolg van een toezichtstrategie, -aanpak en -beleid bij de toezichthouder zelf. Ook dan zal per geval beoordeeld moeten worden of deze als toezichtsvertrouwelijk kwalificeert.

Als onder de Woo geen vergelijkbare uitzondering wordt opgenomen, kan dit afbreuk doen aan de uitoefening van het toezicht. Als gevolg van een terugkerende individuele belangenafweging is de toezichthouder immers minder voorspelbaar. De AFM kan dan niet garanderen dat aan de toezichthouder verstrekte informatie, of informatie die bij de toezichthouder zelf berust, vertrouwelijk is en blijft.”

Verhouding tussen wetsvoorstel en parallel EU Voorstel

Op 17 oktober 2013 heeft de Europese Commissie een voorstel ¹² gedaan tot aanpassing van een aantal verordeningen die van toepassing zijn op financiële instellingen. Het voorstel moet bijdragen aan de informatie-uitwisseling tussen autoriteiten die toezicht houden op de financiële sector, en de consolidatie van de rapportageplichten zoals die momenteel op grond van uiteenlopende vereisten plaatsvindt. Om ervoor te zorgen dat het nut van de door ondernemingen gerapporteerde informatie wordt gemaximaliseerd, bevat het voorstel ook de mogelijkheden voor de Commissie om data te verkrijgen ten behoeve van (1) beleidsvoorbereiding en (2) de uitvoering van effectbeoordelingen en evaluaties. De toegang tot data voor deze twee doelen is beperkt tot data waarmee geen individuele entiteiten kunnen worden geïdentificeerd. Het voorstel omvat garanties wat betreft (a)

¹⁰ S.M.C. Nuijten benoemt deze risico's in het pre-advies.10 : onjuiste (en verouderde) data, foutmarges, biasproblemen en causaal verband en motivering. Voor een nadere toelichting op die risico's verwijst de NVB naar het pre-advies. "Als de toezichthouder laat zien op welke

¹¹ pagina 2 en 3 AFM wetgevingsbrief 2019

¹² [IMMC.COM%282023%29593%20final.NLD.xhtml.1_NL_ACT_part1_v2.docx \(europa.eu\)](https://www.immc.com/282023%29593%20final.NLD.xhtml.1_NL_ACT_part1_v2.docx.europa.eu)

persoonsgegevens, (b) intellectuele-eigendomsrechten en (c) bedrijfsgevoelige informatie.

Vraag: de NVB vraagt de minister uit te leggen hoe de voorstellen van de Europese Commissie zich verhouden tot het voorliggende wetsvoorstel. Heeft de minister rekening gehouden met de voorstellen van de Europese Commissie en zo ja, kan de Minister toelichten waarom hij komt tot een voorstel dat afwijkt van een van de primaire doelstellingen van het voorstel zijnde stroomlijning van rapportages binnen de financiële sector?

Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer

In het wetsvoorstel wordt vastgelegd dat de gegevens langs elektronische weg moeten worden gerapporteerd bij de AFM en dat nadere regels gesteld kunnen worden over de wijze van elektronische verstrekking, de vorm waarin de gegevens moeten worden aangeleverd en de bij de verstrekking te gebruiken elektronische handtekening. De banken gaan ervanuit dat vastlegging van deze verplichting het gevolg is van de per 1 juli 2024 in werking te treden Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer (Webv). De banken nemen met instemming kennis van het feit dat de AFM zich voorbereidt op de Webv.

Suggestie: De banken roepen de minister op ook aandacht te besteden aan overige aspecten van de Webv, incl. geldende jurisprudentie over digitaal verkeer, bijv. het feit dat de technische eisen die de AFM stelt niet onevenredig belastend mogen zijn en dat via de webformulieren uitsluitend die informatie wordt uitgevraagd, die volgens de wet noodzakelijk is om aan de norm te voldoen.

Administratieve lasten

Het geconsulteerde wetsvoorstel zal naar verwachting extra administratieve lasten met zich brengen. De administratieve lasten zijn niet te begroten zonder dat de relevante AMvB bekend is, maar zullen uiteenvallen in extra toezichtskosten bij de AFM en extra lasten aan de zijde van de banken.

Lasten AFM

Ten aanzien van de toezichtskosten heeft de minister alvast een voorschot genomen op inwerkingtreding van het wetsvoorstel in het Kostenkader 2025-2028 waarin een jaarlijks bedrag ca 4 miljoen extra budget is opgenomen voor 'versterking van het datagedreven toezicht' hetgeen tot hogere toezichtskosten voor de sector leidt. De banken gaan er in het algemeen van uit dat deze kosten wegvallen als dit wetsvoorstel niet in werking treedt cq pas doorwerken in de toezichtskosten vanaf het moment dat het wetsvoorstel in werking treedt. Inwerkingtreding per 2025 lijkt niet voor de hand te liggen gelet op het tijdstip waarop deze consultatie plaatsvindt.

Onder de Wet bekostiging financieel toezicht draagt de financiële sector de kosten van de bij of krachtens enige wet aan de AFM opgedragen taken en daaruit voortvloeiende werkzaamheden. Als eerder gesteld, heeft de NVB zorgen dat dit wetsvoorstel voorziet in een bijna onbegrensde taakuitbreiding van de AFM. Omdat uiteindelijk alles dienstbaar kan zijn aan de taak van de AFM, betekent dit dat ook de

administratieve lasten aan de zijde van de AFM nagenoeg onbegrensd kunnen worden.

In het algemeen komt de vraag op of de kosten van de AFM die maakt om inzicht in de markt te krijgen, redelijkerwijs door de sector gedragen zouden moeten worden. De NVB wijst erop dat de wetgever bij vergelijkbare toezichthouders andere keuzes heeft gemaakt, terwijl voor de verschillende benadering geen aanwijsbare reden bestaat. Zo is bepaald dat de kosten van de ACM (art. 6a Instellingswet Autoriteit Consument en Markt) die samenhangen met de uitvoering van haar wettelijke taken in beginsel ten laste worden gebracht van marktorganisaties, maar dat de kosten van de ACM die samenhangen met het uit eigen beweging doen van marktonderzoeken en maken van rapportages ten laste van de overheid komen.

Lasten banken

De administratieve lasten aan de zijde van de banken zijn lastig in te schatten, zonder dat bekend is welke data de banken geacht worden te leveren. De banken verwachten wel een significante stijging van de directe lasten én van de lasten die samenhangen met het beantwoorden van vervolgvragen n.a.v. de rapportages.

Het feit dat gegevens moeten worden gerapporteerd die nu niet hoeven te worden gerapporteerd leidt ongetwijfeld tot systeemaanpassingen en daarmee tot administratieve lasten. De NVB voorziet daarbij een nog significantere stijging van de administratieve lasten voor instellingen als het voorstel van de minister niet veel nauwer wordt ingekaderd in de wet en duidelijk wordt gesteld dat enkel data zullen moeten worden gerapporteerd die instellingen 'ingevolge' een specifiek wetsartikel beschikken.

Vragen:

- Kan de minister uitleggen waarom de financiële sector de werkzaamheden van de AFM moet bekostigen, waar die werkzaamheden geen direct verband houden met het toezicht van de AFM? Waarom verschilt de bekostiging van de AFM van vergelijkbare toezichthouders in dit opzicht?
- Kan de minister aangeven met welke kosten zij rekening houdt voor het inrichten van de rapportages? Hoe wordt gewaarborgd dat deze rapportages daadwerkelijk gaan bijdragen aan meer efficiëntie? In hoeverre heeft de minister de administratieve lasten voor rapportages afgezet tegen alternatieve methodes van data-verzamelen bijvoorbeeld via steekproeven?
- In hoeverre zullen de extra kosten voor datagedreven toezicht als opgenomen in het Kostenkader 2025-2028 ook daadwerkelijk in rekening gebracht worden bij de sector als het Wetsvoorstel later in werking treedt dan 2025 of in het geheel niet in werking treedt?

